

Otokar Březina

český básník

* 13. 9. 1868 Počátky u Pelhřimova, + 25. 3. 1929 Jaroměřice nad Rokytnou

Přední představitel českého symbolismu a jeden z největších zjevů novodobého českého básnictví se vlastním jménem nazýval Václav Jebavý. Po studiu na reálce v Telči působil jako venkovský učitel na jihozápadní Moravě.

Březinova tvůrčí léta spadají do období pobytu v Nové Říši na Moravě (1888-1901). První básně, ale i prózy, otiskované v časopise pod pseudonymem Václav Danšovský, byly ještě poplatné dobovému realismu. Obrat v básnickově tvorbě přinesl rok 1892, kdy se přiklonil k symbolismu a začal se podepisovat Otokar Březina. Jádrem jeho díla tvoří pět básnických sbírek, počínaje Tajemnými dálkami a konče sbírkami Ruce a Stavitelé chrámů. Zároveň podstatu své tvorby a filosofické názory vyložil v esejích Hudba pramenů. Poté se umělecky odmlčel, žil v ústraní (výjimkou byla jeho korespondence s filosofem Ladislavem Klímkou či Václavem Chaloupeckým) a odmítal veřejné pocty.

Jen těžko lze docenit, jak Březinova poezie obohatila český básnický jazyk. Nové výrazové možnosti, jimiž dokázal vyjádřit i složité filosofické myšlenky a obraznost jazyka, i nová struktura verše – to vše působilo nejen na Březinovy současníky, ale i na celou českou poezii 20. století.